

Вісти з Канади.

Наші агенти:

W. P. Hruszowy,
P. O. Schater, Man.
T. J. Marciniw,
P. O. Mink Creek, Man.
Nycola Ogryzlo,
Sifton, Man.
S. Lytwyn,
Winnipegosis, Man.
D. Torbiak,
Poplarfield, Man.

Забитий трамваем.

Внаслідок упадку під трамвай, якого колеса страйно покалічили ціле тіло Г. Вельша, візника в місті Порт Артур, сей послідний умер по тяжких муках в міськім шпиталі.

Пострілив бартендер.

За те, що бартендер Geo. Blackburn в Лондон, Онт., не хотів більше дати напітків, вже і так п'яному Т. Рільому, витягнув її послідний револьвер і вистрілив до баргейнера, задаючи йому тяжку рану в груди, а сам угін в незвіснім напрямі. Рана Блекбурна є досить тяжка і лікарі не мають на дії утримати його при житті.

Завалився елеватор.

В Буртон, Ман., завалився вночі з п'ятниці на суботу елеватор, в якім було 30,000 бушпіл ішениць, та який був власностю П. Бродфута. Вся п'яніння, яка находилась на складі, розсипалася довкола звалищ.

Хвалить Піс Рівер.

E. C. Townsend з Венківер який вчора прибув до Вінніпегу, дуже добре висказується про околицю Піс Рівер, та говорить, що в короткій часі ПісРівер буде так густо заселений як і Манітоба або Саскачеван. Рівнож подає він в числах скорій зрост тамошніх місточок та їх населення.

Молочене збіжка. в Канаді вже скоро покінчиться. До тепер як доносить статистична комісія, вимолочено вже 80 процентів зажатого в сім році збіжки.

Розбійничий напад. На розі улиці 96 в Едмонтоні напав Гаррі Пухальський на Теодора Чопника і задав йому кілька глубоких ран в плечі. Чопникові, якого відвезено до шпиталю, не грозить небезпека смерті, Пухальського пошукує поліція.

— Внаслідок неосторожного обходження ся з рушницею, зістав тяжко покалічений 15-літній хлопець Ф. Біорнсон в Вінніпег, Саск. Він вхопив рушницю, яку батько полішив на столі і доти коло не манішував, аж вона вистрілила. Цілій набій влетів хлопцеві в ногу повище коліна. — Се нехай буде острогою нашим людям, щоби при всяких нагоді обходили ся остережно з пальним оружием та не лишали під руками малолітніх дітей.

— Дуже завзята виборча компанія працює ся тепер між консерватистами і лібералами в Chataqua Que., де відбудуться до-

повнаючі вибори до парламенту. На підмогу ліберальному кандидатові виїхав спеціальним треном сам Лорієр, провідник лібералів, який урядить цілій ряд предвиборчих віч, агітуючи за вибором своєго прихильника. Рівнож на поміч кандидатові консервативному поїхали визначні партійні діячі.

Пропала дівчина.

Поліція в Торонто, Онт., пошукує за дівчиною Ірину Сміт, яка була в гостині у своїх приятелів в Венківер і 22-го минувшого місяця виїхала назад до Оттави, до своїх родичів. Куфер і пакунки, надані він в Венківер прибули на своє місце, однак дівчини немає до нинішнього дня і ніхто не знає, де вона ділалася. Всікі до теперішні пошукування були безуспішними і поліція на разі стала безрадною.

За продаване фармерами альюголічних напітків без спеціального позначення зістав вчера засуджений І. Веселяк на заплачене або 500 дол. кари або шість місяців візниці.

Roblin, Man. Sept. 28.
Хв. Редакція!

Посилаю вам одного доляра на передплату „Канади та прому помістити новинку про подію, яка відбулася на нашій кольонії.

Дня 14. м. м., в неділю рано іхав Дмитро Філіппів богою до свого сусіда в гості. Відіхнувши дві милі від дому спіткало його нещастя; іменно сполосив ся він кінь і почав утікати. Дмитро хотів його здергати, однак не міг, а кінь в бігу почав перескачувати через дротяний піт. Під час того вилав Філіппів з боги і ударив ся так сильно головою о кілок, що відразу стратив притомність. На поміч Філіпповому прибіг оден Англік і почав його ратувати. По 20 мінутах ледви удалось ему привернути Філіппова до життя. Стан Філіппова є дуже грізний і лікар має дуже слабу надію удержати його при житті.

З поважанем.
С. Новосад.

„Робочий Народ“ залишаючи на свій „соціалізм“, журить ся тим, що сегорічний добрий урожай, обнізв ціну збіжки, що віходить на школу фармерам. Соціалісти від „Роб. Народу“, (себ-то „екстра-соціалісти“) як видно агітують за тим, щоби ціна на збіжки була як найвища... Цікава річ, що на таку писанину скажуть місцеві робітники, які і так нарікають на дорожню средство поживи? Сли робітники обізвуть ся, тоді „Роб. Народ“ зробить „ріквертс-фронт“ і буде ганьбити та нарікати на фармерів, що дорого беруть за свої продукти

І. КАРМАНСЬКИЙ.

МАЛПЯЧЕ ЗЕРКАЛО.

(Листи з Канади і про Канаду до „Канади“)

1. Лист.

Під знаком бика.

Перше що вдарило мене в очі, як я вийшов ся в північній, себто українській часті столиці Манітоби, ся була велика скількість церков. Таких собі звичайні церков, що могли б стояти десь по гірських селах, але не у столиці. — Шо се? — Но умівши дивлячися на цілу повінь сих леревільних галь з баніками на даху, — навіцо тут стільки храмів? Та швидко і дізвався, чого кожда майже вулиця ся славно „Галішенною“ часті міста величає ся свою церквою. Швидко я дізвався, що тут що діяло, або прогнаній першокласний, вже і голова своєї власної церкви. Чого між нашими сердецьними земляцями не найдеш! Презвітеріан, баптистів, протестантів, серафіміїв, независимих, бодруків і т. д. і т. д. А коронаю усе ся многозначною „церкви“ с., архіпатріярх, архігетьман січового товариства, Макарій, побіч якого в тіні стоїть якесь індів'дум, ім'ярек Мужов. Тай спливав благодать від сего легіону „удушністів“ на наш народ цілими ріками. Бо й подумай-те, Був собі якися там Грицько родом з Коломиї; що вчив ся барз добре на філософії і вивчив ся відмалювати своє порекло. Приїхав сарака до Канади на звичайного робітника і навіть не мріяв про се, що колись на него спаде така благодасть, аби його поставили перед предстолом в церкві і позволили хочби кадильницею махати. Та щасте хотіло, що він зашив ся в „барі“ і втратив роботу. І ось коли так сновигав ся вулицями з головним черевом, підступив до него якися „панотець“ і... що гадаєте? Ні сіло, ні пало — поспітив його, чи не схотів би він бути съвящеником. Сердга витрішив очі і розвівши широко руками, закликав з острахом: Я не вмію ні читати, ні писати, а мене хочете королем обрати! — Нічого брате! Тут не Галичина; тут воля, кождий тут мудрій, хо лиши хоче ним бути. Нащо тобі наука? Хиба тут хто учить ся? Ось, диви, Майк (Михаїль) Дроворуб поківчив дві кляси в своєм селі, а нині є адвокатом у Вінніпегу; а твого егомости син вчив ся щось 15 літ тай служить при штайнріті. А що? — Та воно правда, відків кандидат „до духовного стану“ і поширокав ся поза вхом. Згоди у згоді і „пресосявичний“ (бо був се сам епископом з атоної гори) „вінкропів“ нашого земляка на попа якоєв там церкви — за 5 долярів. І так намножилось сих велікіх попів, а разом з ними церков з ріжними назвами, що й не злічи-ти. Буває урядує в всій церкві „панотець“ в сей спо-сіб, що заложить руки назад, ходить, посвистує, потягає з фляшами, а розігрівши кров, бере ся викидати образи з церкви, бо вони ному чогось заважають; а давай викидає з неї і самого Бога, бо він — моловик — нехай остає в Галичині! тут воля, тут нам не треба ніякого пана. Щойно тоді отворять ся очі парохіяним о. Н. Н., хто він таке і вони відплатять йому тою самою мірою, т. зн. проженути його з церкви. І зачиняється бор. „Панотець“ має за собою влада, найменших полісменів і бере церкви назад в посадане. Ісаїхій вночі забиваєть двері церкви зелінчичми штабами. Шарох виломлює двері і т. д. Вкінці ся боротьба кінчить ся сим, що парох забирає шмат і йде назад до „шофлі“. А це ріка стоїть самітна тай сумує засвоїв пошом, аж вкінці заростеть до неї стежки травою, як се бачив я на Мек Грегор стріт в церкві, що стіть поруч з жідівською біжницєю. І гільки від часу до часу заскрготить ключ в заржанім замку опустілого храму і збереться кілканай-тиль, „всольно думців“, „на мітинг“ до колишої съві-тини, „Sie transit gloria mundi“. (Так пропадає слава съвіти) а часом в неділю станове під нею пілатіт Му-жов тай вчить цікавих вірних, доси, поки хтось зі слу-хачів не штовхне йому здорову дудлю під бороду так-що він по волі чи по неволі прикусить язика серед ре-готу слухачів. Ось так творить ся серед наших пере-селенців „свобода“ віроісповідання. А жидки дивлять ся на своїх добрих галицьких знайомих тай мають без-платну забаву. Дурними були ся „гої“ в Галичині, та коли надягнули канадські сурдути і краватки по-дурні до краю. І помінались ім язикі... Ідеш, буває, в суботу, чи в неділю вулицю і бачиш на однім бльо-ку Мужова, що словноє свій апостольський чин тай за-биває всяку братию своюю проповідю, а зараз на слі-дуючим бльо-ку самого, архіпатріярха“ Майкрай в якійсь будинкі, фіолетовій рясі, котрий покілька центів дас грамоти на епископів, гетьманів, професорів укр. уні-верситету і пр. і пр. а ще далі побачиш пресбітеріанського апостола, а там, а там — „очі, очі! чом ви не вин-ліся!“ Отє тая воля, яку плекала написана індівіду-а-лізація; ся воля, що запропастила наші ім'я, вічеркуючи його з карти і кинула нас під ноги менш культурним народам, а нині робить нас погноєм всякої збранини з ріжних націй, яку викинула зі себе Європа, як не-потрібне съмите до Канади. Коли другі жителі себі пе-севдо-свобідної землі мають питане економічне, культурне, національне, — то наш народ знає тут хиба нія-ке релігійне, яке є потребне всяким дурсльстівам в ці-ли заспокосна іхнього власного питави голодного жолудка. І нема кому просвітити народ і збудити в нім почуте своєї національної ідності, бо ся, що ві-з-

жають ся його проводирами — цить! про них поговорим другим разом. Тут замічу тільки, що послання про ловлю риби в каламутній воді має тут внові приміщене. І не дивниця, що коли приїхав до Канади довго очікуваний епископ, то відразу все т. зв. інтелігентство громадянство наставило проти його роги. Не спідав ніхто, по-що він приїхав як і меє наміри, як думає поступати, чи не хочи може ратувати народ, від денационалізації, від піаніства, від жідівського винику, від всівідо-мостів дурсльстів. Відразу винав клич: війна на жите і смерть! І ні одна часопис не обізися про епископа, який в Галичині оставил по собі як найкращу пам'ять, інакше тільки найбільш простацькою лайкою. Не помагає винітє се, що сей епископ на учительській конвенції заявив, що хоче приєднати для школи і що рідину школу вважає рівноважною з іншою. І сини він-шо-ло? Неграмотних скорше можна обстріти. І тому усі наставили роги. Пішли дорогу, якою випа-дало іні горожанам державі, що має свою емблемою бика. Може син хотіли зазначити свій патріотизм до нової своєї кітчини — хто знає?... Хоч треба взяти під розгляд і се, що в них не загибає пам'ять іхніх давніх ремесел. Хо з яким пристас, таким і стас — на се не порадиш.

Але я говорю надо серіозно і винадю з тово.

С. В. КОЗА

НОТАР КРАСІВІЙ — КОМІСАР УРЯДОВИЙ
после 10-літніу практику в справах криміналь-
них і цивільних в Старім Краю і в Канаді.

В їх справах удавайтесь на адрес:

663 MAIN Str. — перший поверх.

Phone: Main 4886 і 4979 Winnipeg, Man.

ПОВАЖАНИЙ ПАНЕ:

Кому ще не відомо, що славна пропінція дос-
тавляє найкрасіші горівки, пива, рури і вина.

Вишикайте понизший ордер кілько чого потрібуете, а все-
належить до добре знатомої вашого приятеля Бена Цімермана.

Кілько жадаєте:

гальонів спирту 65 О. Р. по 5.00 за гальон.
½ гальонів спирту 65 О. Р. по 2.50 за гальон.
гальонів австрійського спирту (Англії) по 5.50 за гальон.
гальонів житнівки (рай віскі) по 1.50 за гальон.
½ гальонів житнівки „...“ по 1.50 за гальон.
½ гальонів Англіїв по 2.75 за гальон.
тальонів 7 літньої житнівки по 3.50 за гальон.
пів гальонів 7 літньої житнівки по 1.75 за гальон.
гальонів горівки за 1 літ по 1.50 за гальон.
пів гальонів горівки за 1 літ по 1.50 за гальон.
гальонів природного вина по 1.00 за гальон.
Порт Вина по 2.00 за гальон.
Старого Порт вина по 3.0